

در سیتکام بسیاری از جذابیت های بصری، دکورهای عظیم و جلوه های ویژه حذف شده و این ایده است که حرف اول را می زند. سیتکام ها معمولا یک قصه درام دارند که در طول سریال ادامه دار است و به روابط عاطفی شخصیت هایم پرداخت و در کنار آن یک قصه مشخص و جداگانه هم برای هر قسمت در نظر گرفته می شود

اول- قصه اصلی را آغاز می کنند. سکانس ها کوتاه تر پیش بینی می شود و حتی ممکن است شما با یک سکانس ۳۰ ثانیه ای مواجه شوید. کوتاه بودن مدت قسمت های سیتکام برای بیننده هم اتفاق خوشایندی است، چون می تواند وقت های آزاد کوچکش را پر کند.

شخصیت پردازی دقیق

سیتکام ها چند شخصیت اصلی دارند که به طور ثابت در همه قسمت ها حضور دارند و شخصیت های فرعی ای هم طراحی می شوند که به فراخور موضوع و قصه می توانند در برخی قسمت های سریال حضور داشته باشند. شخصیت ها یکی از اصلی ترین عواملی هستند که بینندگان را به دنبال کردن ادامه سریال ترغیب می کنند. سازندگان سیتکام ها هم این موضوع را می دانند و با بازخورد گرفتن از مخاطبان، درباره سرنوشت شخصیت ها تصمیم می گیرند. شخصیتی که مورد توجه قرار نگیرد به مرور در سریال کم رنگ می شود و شخصیتی که برای بیننده جذاب باشد، محوری تر می شود و فیلمنامه نویسان بیشتر به آن می پردازند. استفاده از اصول روان شناسی هم معمولا در شخصیت پردازی سیتکام ها رواج دارد و سازندگان با توجه به این اصول، تلاش می کنند مجموعه متنوعی از شخصیت ها را با ویژگی های مختلف در سریال جای دهند تا مخاطبان بیشتری بتوانند شخصیت مورد علاقه خود را پیدا کنند.

استفاده از صدای خنده تماشاگران

بسیاری از افرادی که برای اولین بار به تماشای یک سیتکام می نشینند، از صدای خنده ای که بعد از شوخی های سریال گذاشته شده، ابراز نارضایتی می کنند و معتقدند این صدا آزاردهنده است. این مشکل بعد از تماشای چند قسمت برطرف می شود و بیننده به این نتیجه می رسد که این صدا برای منتقل شدن لحظات شوخی بسیار کمک کننده است، زیرا بعضی شوخی های سیتکام ها به قدری ظریف و دور از ذهن هستند که ممکن است بدون صدای خنده، مخاطب اصلا نتواند آنها را کشف کند. جالب است بدانید در برخی سیتکام ها این صدای خنده واقعی است و ضبط سریال در مقابل تعدادی از بینندگان حاضر در استودیو اتفاق می افتد. البته در برخی سریال ها هم از افکت خنده استفاده می شود.

سیتکام چیست و چه ویژگی هایی دارد؟

خنده کم خرج

پشت صحنه سریال «وضعیت زرد»

تصور کنید بعد از یک روز کاری سنگین و پس از سروکله زدن با مشکلات ریز و درشت به خانه برمی گردید و می خواهید دقایقی را به تماشای سریال اختصاص دهید. بخش قابل توجهی از

محمدوفایی
خبرنگار

سریال های خارجی حاوی صحنه های خشونت آمیزی هستند و برخی دیگر از آنها داستان های پیچیده ای دارند که دنبال کردن جزئیات شان نیازمند توجه و توان ذهنی است که از حوصله یک آدم خسته خارج است. در چنین شرایطی، بیشتر افراد تماشای یک سیتکام را انتخاب می کنند؛ گونه ای از سریال های کمدی که مهم ترین ویژگی آن سادگی و سرگرم کننده بودن است. سیتکام (sitcom) در واقع از سیت+کام تشکیل شده؛ سیت مخفف Situation (موقعیت) و کام مخفف comedy (کمدی) است و شاید بتوان سیتکام را کمدی موقعیت هم نامید. در این گزارش به مهم ترین ویژگی های سیتکام اشاره می کنیم و نگاهی هم به تاریخچه آن می اندازیم.

دکور ساده و فیلمبرداری در استودیو

یکی از ویژگی های مشترک سیتکام ها این است که در لوکیشن های بسیار محدود تولید می شوند و خبری از صحنه های باشکوه و حضور هنروران و... نیست. گروه سازنده معمولا در یک استودیو یا سوله، دکورهای محدودی می سازند و قصه سریال در لوکیشن های ساده ای مانند خانه، محل کار، کافه یا رستوران می گذرد. این ویژگی کمک زیادی به سازندگان سریال می کند تا کار را با سرعت بیشتری پیش ببرند و دیگر نیازی نیست وقت، انرژی و هزینه چندان برای دریافت مجوز فیلمبرداری در خیابان یا ساخت دکورهای عظیم و گران قیمت صرف کنند. ممکن است تصور کنید در چنین شرایطی، تکراری بودن لوکیشن ها برای بیننده سریال خسته کننده می شود اما تجربه سیتکام های موفق نشان داده پس از گذشت چند فصل از سریال، مکان هایی که شخصیت ها در آن حضور دارند هم به نوعی به شخصیت تبدیل می شوند، مثلا کافه سنترال پرک در سریال «دوستان» به قدری محبوبیت پیدا کرد که کافه هایی به همین نام در نقاط مختلف جهان راه اندازی شد.

اولویت ایده و فیلمنامه

این درست که فیلمنامه اساس و شرط لازم برای موفقیت هر اثر نمایشی ای است اما در سیتکام این موضوع اهمیت دوچندانی دارد، چراکه بسیاری از جذابیت های بصری، دکورهای عظیم و جلوه های ویژه حذف شده و این ایده است که حرف اول را می زند. سیتکام ها معمولا یک قصه درام دارند که در طول سریال ادامه دار است و به روابط عاطفی شخصیت ها می پردازد و در کنار آن، یک قصه مشخص و جداگانه هم برای هر قسمت در نظر گرفته می شود.

سیتکام چه تاریخچه ای دارد؟

۷۰ سال خنده!

تا قبل از آغاز دهه ۱۹۵۰، کمدی موقعیت هنوز به تلویزیون راه نیافته بود و در نمایش های رادیویی دیالوگ محور خلاصه می شد. برخی منتقدان نخستین سیتکام تاریخ را «Pinwright's Progress» می دانند که در سال ۱۹۴۶ از شبکه بی بی سی بریتانیا پخش می شد. اما برخی دیگر هم معتقدند ویلیام آشر، فیلمنامه نویس و کارگردان آمریکایی که در بین سال های ۱۹۵۰ تا ۱۹۷۰ حدود ۲۰ سریال کمدی را کارگردانی کرد، در واقع خالق سبک سیتکام است. سریال «I Love Lucy» مهم ترین اثر آشر محسوب می شود که بسیاری آن را آغازگر سیتکام های فعلی می دانند. در پایان دهه ۱۹۸۰ نیز با آغاز نمایش سریالی به نام «ساینفلد»، تحولاتی جدی در زمینه سیتکام ایجاد شد و این ژانر در بین بینندگان تلویزیونی به محبوبیت بالایی رسید. از آن زمان تاکنون، سیتکام ها یکی از پرطرفدارترین گونه ها در میان سریال های تلویزیونی هستند و طرفداران دواکنش های هم دارند.

مدت زمان کوتاه

یکی از ویژگی های اصلی سیتکام، کوتاه بودن

